

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.01.1965, sp. zn. 10 Tz 108/64, ECLI:CZ:NS:1965:10.TZ.108.1964.1

Číslo: 14/1965

Právní věta:

Okolnost, že došlo pouze k pokusu trestného činu, nemůže sama o sobě odůvodnit snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby ve smyslu § 40 odst. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.01.1965

Spisová značka: 10 Tz 108/64

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pokus, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 40 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Popradu ze dne 27. 5. 1964 sp. zn. 6 T 21/64 byl obviněný R. B. uznán vinným pokusem trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 222 odst. 1 tr. zák. za použití § 40 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na dobu jednoho roku.

Ke stížnosti pro porušení zákona Nejvyšší soud tento rozsudek ve výroku o trestu zrušil a okresnímu soudu v Popradu přikázal, aby v rozsahu zrušení věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Popradu ze dne 27. 5. 1964 sp. zn. 6 T 21/64, který nabyl právní moci dne 8. 7. 1964 u soudu prvního stupně, byl obviněný R. B. uznán vinným pokusem trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tak, že dne 25. 3. 1964 v nočních hodinách po předchozí rozepři s L. Č. tohoto vícekrát bodl zezadu nožem do hlavy, krku a do zad v místě pravé lopatky a levé hýždě a způsobil mu poranění, v důsledku kterého byl napadený do 19. 4. 1964 neschopen práce. Za to byl obviněnému uložen za použití § 40 odst. 1 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání jednoho roku.

Skutková zjištění, na jejichž podkladě okresní soud dovodil vinu obviněného pokusem trestného činu

ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák., jsou správná a odpovídají výsledkům dokazování. Z hlediska výroku o vině obviněného nelze tedy rozsudku ničeho vytýkat.

Naproti tomu výrok o trestu je vadný. Snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby odůvodnil okresní soud tím, že v souzené věci šlo jen o pokus trestného činu. Okolnost, že zůstalo při pokusu trestného činu by mohla mít význam při výměře trestu v trestní sazbě, jak vyplývá z toho, že podle § 31 odst. 2 písm. c) tr. zák. je u pokusu trestného činu třeba přihlídnout též k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo. Snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené v zákoně je však možné jen za podmínek ustanovení § 40 odst. 1 tr. zák., tj. jsou-li dány výjimečné okolnosti případu nebo mimořádné poměry pachatele a jestliže právě vzhledem k nim lze usuzovat, že trest uložený v hranici zákonné sazby by byl pro pachatele nepřiměřeně přísný a zároveň, že účelu trestu je možno dosáhnout i trestem kratšího trvání. Okresní soud však žádné takové okolnosti případu, které by měly charakter výjimečnosti, ani poměry obviněného, které by bylo možno označit za mimořádné, nezjistil a z obsahu spisu také nevyplývají.

Okresní soud proto tím, že použil ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody a uložil obviněnému trest pod dolní hranici trestní sazby jen proto, že šlo o pokus trestného činu, aniž byly splněny podmínky vyžadované v zákoně pro takový postup, porušil zákon v ustanovení § 40 odst. 1 tr. zák.